

Her kommer jeg!

Dværgschnauzeren er en kæk lille familiehund med selvtilliden i orden

Tekst: Wiegaarden/Tine Luther

Dværgschnauzeren stammer fra Tyskland, fortæller Helle Gadeberg fra Dværgschnauzerklubben. - Racen er opstået på baggrund af schnauzeren (tidligere kaldet mellemschnauzeren), der har samme udspring som pinscheren. Schnauzerens historie går helt tilbage til det 16. århundrede, hvor den blev skabt som gård- og rottehund. Sidst i 1800-tallet fremlede man dværgschnauzeren på baggrund af små eksemplarer af schnauzeren som blev iblandet affenpinscher. Muligvis har der også været indkrydset andre racer undervejs. Målet var at skabe en formindsket udgave af schnauzeren. Den skulle have samme proportioner og udtryk som "storebroderen" – og dermed ikke have dværgpræg. Størrelsen landede på 30-35 cm. Omkring år 1900 fandt man frem til tre gode hanner, som er stamfædre til den dværgschnauzer-population, vi har i dag.

Godt opdræt i Danmark

- Dværgschnauzeren blev udbredt til store dele af verden, og især amerikanerne har sat præg på racen. De avlede efter lidt blidere temperament og en mere showpræget hund med mere skæg og behår end den oprindelige dværg-schnauzer var udstyret med. Desuden gik de efter en robustere kropsbygning. Alle disse elementer afspejles i nutidens dværgschnauzer. I øvrigt er racen stadig ganske international forstået på den måde, at mange opdrættere er gode til at blande deres hunde på tværs af landegrænserne for at opnå de bedste resultater.

- Man mener, at dværgschnauzeren kom til Danmark i begyndelsen af det 20. århundrede, fortsætter Helle Gadeberg. - Vi skal dog helt frem til 1970'erne, før der for alvor kom skred i avlen her i landet. I dag findes der ca. 4000 dværgschnauzere i Danmark, og der registreres i omegnen af 400 hvalpe årligt. Danmark er for øvrigt kendt ude i verden for godt opdræt af racen.

Levn fra gårdhundetiden

- Fortiden som gård- og rottehund fornægter sig ikke i dværkschnauzere, fastslår Helle Gadeberg. - Den er stadig snild til at tage mus og rotter, ligesom dens vagtinstinkt er velbevaret. Således underretter den altid om, at der kommer nogen ved at gø. Den hører alt og ser alt, og nogle dværkschnauzere er stadig talende, hvilket ikke er specielt populært, hvis man bor tæt på naboerne. Har man en enkelt dværkschnauzer eller to, skal man blot sørge for at begrænse denne egenskab allerede fra hvalpestadiet.

Guds gave til folket

- Selvtilliden er i den grad i orden hos dværkschnauzere, siger Helle Gadeberg. - Den vil til hver en tid møde op med indstillingen om "Alle elsker mig – jeg er Guds gave til folket". Men samtidig har du en hund, der gerne vil samarbejde med sin flok og ejer. Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at en dværkschnauzer let keder sig ved gentagelser. Træningen skal være varieret, ellers trækker hunden gardinet ned. Kæft, trit og retning fungerer overhovedet ikke. Taler du hårdt under træningen, virker det nærmest som om, hunden tænker "Det kan du godt glemme, hvis det skal være med den tone." Til gengæld er den altid parat til at forhandle, og du kan få næsten alt til at lykkes med godbidder og ros. Træner du på en positiv måde, er racen rigtig dejlig at arbejde med, og du kan komme langt med den. Det er en allround sports-hund, der er med på næsten en hvilken som helst aktivitet. Især sådan noget som agility sætter den pris på, fordi det er afvekslende, og der sker noget hele tiden. I 1997 blev en dværkschnauzer verdensmester i agility, og vi fik en nordisk bronzevinder i 2004. Disse resultater har inspireret en del dværkschnauzerejere til at kaste sig over sportsgrenen til glæde for både dem selv og deres hunde.

- Selvom selvtilliden er god, er dværkschnauzere bestemt ikke hård i filten; den har et temmelig blidt temperament og er ikke det mindste skarp.

Aktiv men ikke rastløs

- Dværkschnauzere elsker at være med, hvor der sker noget. Den har egentlig ikke det store motionsbehov, men dens medfødte nysgerrighed gør, at den gerne vil ud at opleve noget, og den går aldrig glip af en god fest, smiler Helle

Gadeberg. - Den er med på tant og fjas, men bliver ikke rastløs i de stille perioder.

- Racen er meget tilpasningsdygtig i forhold til sit miljø, og aktiviteterne behøver som sagt ikke indebære de store fysiske udfoldelser. Et roligt liv med en pensionist som ejer, hvor hunden får lov at komme med på oplevelse i byen, trives den ganske udmærket med.

En rigtig selskabspapegøje

- Nogen "klisterhund" er dværghundene ikke. Den sætter da pris på fysisk kontakt, men det primære er at være i nærheden af dens mennesker. En glad dværghund er en dværghund, der får lov at være, hvor familien er. Uanset om du går i skoven eller vasker op vil den gerne være i nærheden. Den kan sagtens ligge roligt, men du kan være forvisset om, at den alligevel følger med i, hvad der sker, og rejser du dig for at gå ind i et andet rum, har du dværghunden i hælene. Tænk om den skulle gå glip af noget...

- Det er også en race, der har umådelig stor glæde af at være sammen med artsfæller. Også hunde af samme køn går fint i spænd sammen. De kan dog godt udvikle sig til at blive lidt racistiske, hvis ikke de møder hunde af andre racer under opvæksten. Vi ser da også ret ofte, at dværghunde kommer i par. Mange køber først en hund, og efter et par år endnu en.

- I forhold til fremmede mennesker kan dværghunden nogle gange være lidt reserveret. Den er ikke sky eller mistænksom – men bare ikke så interesseret. Måske nøjes den med at hilse på, og så er det det.

Hvad skæg og store øjenbryn kræver

- Man kommer ikke uden om, at der følger nogen pelspleje med en dværghund, siger Helle Gadeberg. - Det er en trimmehund, og den kræver trimning, hvor dækpelsen trækkes af, 2-4 gange om året. Hvis du sørger for at passe trimningen, kan du til gengæld klare dig med 10 minutters frisering om ugen – og så har du en hund, der ikke fælder. Men det skal du også bruge, ellers kommer pelsen til at ligne en gammel tot twist fra mekanikeren. Nogle vælger at klippe deres dværghund helt ned – også skæg og øjenbryn – men det synes jeg er synd, for det er jo racens særpræg. Vil man ikke passe pelsen, bør man overveje at købe en race, der ikke har disse særpræg.

Se mere på www.dvkweb.dk